

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

31 דצמבר 2017

ת"פ 50883-12-16 פרקליטות מחוז תל אביב פלילי נ' כהן ואח'

מספר פל"א 540850/2014

מספר פל"א 564749/2014

מספר פל"א 252851/2014

מספר פל"א 335045/2015

מספר פל"א 510987/2014

מספר פל"א 562618/2014

מספר פל"א 518260/2014

מספר פל"א 540850/2014

לפני כבוד השופט שמואל מלמד

המאשימה פרקליטות מחוז תל אביב פלילי

נגד

הנאשמים

1. חיים ברק כהן ת.ז. 033642448
2. ערן ורד וייס ת.ז. 024842510
3. איליה מרשק ת.ז. 304326275
4. יגאל רמבם ת.ז. 011056124
5. משה מנקין ת.ז. 061206488
6. אילן יוסף פלד ת.ז. 034410357
7. אמנון פורת ת.ז. 065575482

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

31 דצמבר 2017

ת"פ 50883-12-16 פרקליטות מחוז תל אביב פלילי נ' כהן ואח'

נוכחים:

ב"כ המאשימה : עו"ד זוהר דולב

הנאשם 1 בעצמו

הנאשם 2 בעצמו ובא כוחו, עו"ד סרגוביץ'

הנאשם 3 בעצמו (אין התייצבות לב"כ הנאשם)

הנאשם 4 בעצמו ובאת כוחו, עו"ד לסקי

הנאשם 5 בעצמו ובאת כוחו, עו"ד בוקוולד (בשם עו"ד שמשון וייס)

הנאשם 6 בעצמו ובא כוחו, עו"ד קשלס

הנאשם 7 בעצמו

פרוטוקול

נאשם 1:

אנחנו עוסקים בכתב אישום שבעצם מבקש בפרק המבוא שלו לארגן את סיפור המסגרת של האישומים שמפורטים בהמשך. סיפור המסגרת הזה, אם סעיף 149 לחסד"פ עוסק בין היתר בטענה לכתב אישום פגום או פסול, נדמה לי שהייתי מכנה אותו בזוי, את סיפור המסגרת, משום שידוע מראש על פי החומר המצוי בפני התביעה. סיפור המסגרת של המדינה הוא כי הנאשם 1 ניהל חשבון בנק. שנקלע ליתרת חובה ובמרומוז או שלא במרומוז, בשל מאמץ להתחמק מתשלום החוב, אני מפנה את אדוני לסעיף 7, למעשה בוצעו מעשים שיפורטו בהמשך, שהם אמתלה, כסות חיצונית של מאבק פוליטי, כאשר המדינה מבקשת להוכיח שמדובר בניסיון של אדם המבקש להשתמט מתשלום החוב. הסיפור האמיתי ידוע למאשימה מחומר הראיות – שמדובר ראשית בנאשם 1 שהוא פעיל פוליטי הרבה לפני האירועים נשוא כתה"א. ידוע גם למאשימה שאותו מאבק פוליטי לא החל לעצם קיומם של הליכי הוצ"פ, כפי שמפורט בפרק המבוא, אלא בקבלת החלטות ספציפית מצד בנק לאומי שהצדיקה מבחינת נאשם 1 את הוספת המערכת הבנקאית לחזית שלמה של מאבקים שהוא שותף להם. זה ידוע למאשימה לפני כתה"א ועדיין כותבת. נצטרך להוכיח שמדובר פעילות פוליטית. זה מוביל לטענה שתתבהר במהלך המשפט והוא שלוש טענות מקדמיות שכן מנויות בסעיף 149, האחת של הגנה מן הצדק. השנייה, של פגמים ופסולים בכתב האישום כפי שנראה בחלקים העובדתיים בהמשך ואכיפה בררנית כפי שאציג ויתברר.

אתחיל מהאכיפה הבררנית, ואני מדבר על עובדות הידועות למאשימה אף בטרם הגשת כתב האישום ואף טרם נפתחה החקירה. האכיפה הבררנית היא מחומשת; פעם אחת אראה שכתב האישום בחלק

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

31 דצמבר 2017

ת"פ 50883-12-16 פרקליטות מחוז תל אביב פלילי נ' כהן ואח'

המבוא מצמצם בכוונה, סיפור המסגרת יוצר ספקטרום מאוד צר, כדי שהסיפור שיישמע הוא שמדובר בפעילות ספציפית על שניים מתוך המערכת הבנקאית: רקפת רוסק עמינוח וציון קינן. נראה לביהמ"ש במסגרת ההוכחה שמדובר במאבק פוליטי. פעילות פוליטית בנסיבות הכלליות שמתוארות בכתב האישום התקיימה כלפי בעלת השליטה בבנק הפועלים, גב' שרי אריסון, כלפי יו"ר דירקטוריון בנק לאומי דוד ברודט, כלפי יו"ר דירקטוריון בנק הפועלים בדימוס יאיר סרוסי, מנכ"ל בנק מזרחי טפחות אלדד פרשר, מנכ"לית בנק דיסקונט לילך אשר טופילסקי, מנכ"לית בנק בין לאומי סמדר ברבר צדיק, מנכ"ל איגוד הבנקים משה פרל, איש יחסי הציבור של איגוד הבנקים ושל ציון קינן, זמיר דחבש. זה "העיקריים". הטענה של הגנה מן הצדק מסתרגת עם אכיפה בדרנית בזה שבמכוון המדינה נמנעה מסיפור מלא, רחב, עובדתי, בגדר נאשם 1 ניהל מאבק פוליטי הרבה יותר רחב. יש להם קצת תסבוכת כי איני חייב שום כסף לבנק הפועלים אבל עם הבעיה הרחבה יותר איני יודע איך הם מתמודדים של תירוץ הניסיון להשתמש מחוב. אכיפה בדרנית מסדר שני – פעילות דומה וזהה של נאשם 1 התקיימה לא רק כלפי אנשי המערכת הבנקאית אלא כלפי פונקציות שלטוניות נוספות. תצטרך המדינה להסביר מדוע כאשר נאשם 1 מפגין לצורך הדוג' באופן שיטתי יותר מאשר פעמיים מול הבית של יאיר לפיד עם מאות ופעמים רבות, למה זו הפגנה והפרעה לאנשי המערכת הבנקאית?

לא נראה רק את יאיר לפיד, הנאשם יראה שהוא עסוק בעוד מיני מאבקים שהתנהגותו ומעשיו היו זהים למה שמנוסח בכתב האישום שאז לא הוגש אישום. אכיפה בדרנית מסדר שלישי, אחרים שקיימו "הפרעה" לראשי המערכת הבנקאית ואיש לא הגיש נגדם, לא חקרו אותם, אע"פ שהדבר ידוע למאשימה.

אכיפה בדרנית מסדר רביעי, לא רק אחרים כלפי אנשי המערכת הבנקאית אלא אחרים כלפי פונקציות שלטוניות אחרות, אם אחרים נוקטים במאבק אזרחי מסוג, באים לגייסים אלא שמנסים לגייס לצבא המשטרה, אם באים לפקידים, ליועמ"ש – אנחנו נראה את הגזרות בהן נוקטים פעילים פוליטיים והדבר לא רק שלא מוביל לחקירה ולאישום אלא אף הוביל להלכה חדשה של העליון בכל הנוגע לחופש הביטוי הפוליטי במרחב הציבורי. כאשר נראה שאותה הלכה של העליון מאת השופטת חיות הובילה להפגנות נגדה עצמה ברח' יונתן בת"א. אף אחד לא מאשים את החבר'ה שמפגינים נגדה בהפרעה לנשיאת העליון. תצטרך המדינה להסביר את ההבחנות.

נראה גם אכיפה בדרנית מסדר חמישי, בגדרה תצטרך המדינה להסביר מדוע פרסום של פעולות פוליטיות ברשת החברתית, מצדיק ישיבה פה ופרסום של אותו תוכן בכלי התקשורת המסחריים שבלי שום ספק מהווה פרסום נרחב יותר, את אותו הפרסום, לא דומה, את הפרסום הזה זה עלה רק בכלי התקשורת המסחריים. תצטרך המדינה להסביר מדוע לא נחקרו, מדוע לא נאסף החומר, מדוע לא יושבים פה. אני לא מכיר ולא ראיתי בסייגים לאחריות פלילית: "העיתונאי".

נראה במסגרת אותו פגם איזה "לונה פארק" לשוני נעשה כדי לכפות את הישיבה של נאשם 1 ואת הישיבה המיותרת של חבריו.

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

31 דצמבר 2017

ת"פ 50883-12-16 פרקליטות מחוז תל אביב פלילי נ' כהן ואח'

המענה המפורט הוא כדלקמן :

כעת אנחנו במבוא. אכן נאשם 1 הינו עו"ד במקצועו ובהכשרתו ואכן ניהל את החשבון. אני מאשר את סעיף 1 למבוא.

סעיף 2 – מאשר רק מבקש לטעון לפגם/פסול במובן שאין פירוט מספיק לגבי מה זה אומר "בתוספת הוצאות שונות", תצטרך המדינה להסביר.

סעיף 3 – מאשר באופן חלקי.

סעיף 4 – מכחיש מחוסר ידיעה. מאשר שבאו הביתה ומכחיש מחוסר ידיעה לגבי התיאור העובדתי.

סעיף 5 – מאשר.

סעיף 6 – אם אדוני יראה בסעיף 5, פנתה לאה כהן ארזי, בחודש יוני, בסעיף 6 כותבת המדינה בניגוד גמור למה שידוע לה על פי החומר, בתאריך 11.12 כחצי שנה לאחר הגשת הבקשה, "קיבל... לאור הסכמת נציגי בנק לאומי". המדינה מציגה בסעיף הזה שיש בנק לאומי שבאדיבותו הרבה ההליך הזה נמנע, הסכימו. הדבר הזה שקרי מכיוון שהעובדות היו כדלקמן : בסמוך לחודש ספטמבר נפתח אותו מאבק פוליטי שנאשם 1 גאה על חלקו בהוצאתו לפועל. אבל בקשר להליך הזה בחודש יוני, אותו הבנק לא נמנע מהתייחסות להליך במשך חצי שנה, הוא הגיש מסמכים ובמסמכים האלה לפי המצוי בידי התביעה כפי שנראה, הם טוענים את הטענות הבאות שהם חלק מאותן ביקורות פוליטיות כלליות, שבכלל מותר לקחת את הרכוש שלה כי זה לא שלה אלא שלו כי גר שם. מגישים תצהירים והם אומרים שהם מתנגדים וזה לא מעניין. מבחינת ההליך המשפטי העמדה שלהם הייתה התנגדות רצופה ועקבית אע"פ שהרכוש הוא של לאה כהן ארזי. למה 11.12 הוא תאריך מעניין? מכיוון שהרשם עיכב את ההליך כלפי גב' כהן ארזי וקבע עיכוב הליכים ומועד לשמיעה, קבעה ליום 14.12 – שלושה ימים לפני הדיון שהם כנראה הבינו שהאמת עשויה להתברר אז במסגרת אותה שיטת מצליח הם נסוגו, לא הסכימו. לא מדובר פה בהליך של רוחב לב. כאשר נטען להתנהגות של המאשימה בין היתר נתייחס לאלמנטים האלה.

סעיף 7 – מדובר בכפירה מובהקת ומוצהרת ונטען במהלך ההליך שמדובר בפעילות ציבורית אזרחית, מימוש של חופש ביטוי פוליטי.

סעיף 8 – כופר. אוסיף שבסיפא בעצם הטענה של המדינה היא שבמסגרת אותו הניסיון "להשתמטות מחוב" או חוסר שביעות רצון של הליכי גבייה תקינים, רצה הנאשם לפגוע בראשי המערכת הבנקאית ולצורך כך נדרש לגייס אנשים ופתח דף פייסבוק כדי לקיים פלטפורמה ליצירת קשר עם פעילים אפשריים. נראה לביהמ"ש שהטענה של "ניסיון גיוס פעילים אפשריים" היא טענה כוזבת שידועה למאשימה מבעוד מועד. אותו "פליק פלאק" ראשוני מייצר עיוותים, המדינה מספרת שהנאשם 1 מנסה להפריע לראשי המערכת הבנקאית אבל צריך בסוף לרשום מאבק ואיני יודע לאיזה מאבק המדינה מדברת בסעיף 8. אני מדבר על מאבק פוליטי. לא כתוב לצורך הוצאת ההפרעה אלא לצורך המאבק.

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

31 דצמבר 2017

ת"פ 50883-12-16 פרקליטות מחוז תל אביב פלילי נ' כהן ואח'

אישום ראשון:

סעיף 2 – הנאשם 1 הוא פעיל פוליטי ובמסגרת מימוש חופש הביטוי הפוליטי הוציא לפועל מאבק אזרחי כנגד ראשי המערכת הבנקאית וזאת בשל פגיעתם ביושבות ויושבי הארץ כפי שנראה במהלך הדיונים.

סעיף 3 – (א) טענה מקדמית – העובדות אינן מגלות עבירה, וביתר שאת לאחר פסה"ד שניתן בבג"צ בעניינו של מני נפתלי ואח', נעיין בעובדות:

א. קוראים – "במועד שאינו ידוע למאשימה הגיעו לביתו.. כאשר הם מצוידים במגאפון". אם נראה לביהמ"ש שמדובר בפעילות פוליטית אין פה עבירה. אם מדובר בניסיון השתלטות מחוב גם אין עבירה. העובדות שמתוארות לא מגלמות עבירה. נטען בעניין הזה לקבילות בהמשך של כל הראיות, אני מדבר על טענה כללית.

ב. חוזר על טענותיי לגבי סעיף א. נראה לביהמ"ש שביום 30.10 כלפי הנאשם 1 בוצע גם הליך של כליאת שווא לא חוקית. נראה לביהמ"ש כיצד נכלא בניגוד לסמכות כלשהי.

סעיף 4 – מתייחס לעבירה הקרואה הטרדה באמצעות מתקן בזק. טוענת המאשימה את הטענה הבאה: הנאשם 1 התקשר לפלוני ובכך ביצע הטרדה באמצעות מתקן בזק של אלמוני. פעם ראשונה בתולדות המשפט, למיטב ידיעתי, שנטענת טענה של הטרדה באמצעות מתקן בזק של צד ג'. הקונסטרוקציה של המאשימה היא הטרדת צד ג'. למה זו קונסטרוקציה הזויה? כי עבירה זו נועדה להגן על חירות האדם שלא להיכלא למארב של התקשרויות קיצוניות כי אינו שולט במי שהתקשר, כאשר ההגנה על החירות יש לה מבחנים בפסיקה: תדירות ההתקשרות והתוכן שנאמר באותה התקשרות. אדוני יראה שהמדינה כשהיא פורטת לדוג' את 4(א) – המדינה לא מתארת מה כתוב (לא הפסיק להתקשר ואמר את הדברים הבאים...) אז יש להם בעיה וזה מתברר בחקירה. יש התקשרות בודדת לכל אחד ובמהלך השיחה לא מבטא את התוכן שמצדיק את העבירה. המדינה אומרת שלא משנה שיש התקשרות אחת לכל אחד ולא משנה שהתוכן לא מתאים, הוא אומר שכשהוא מתקשר לאחרים הוא מטריד את רקפת. זה בלתי אפשרי וחלק מאותה הגנה מן הצדק שביהמ"ש יצטרך לפרש את ההתנהגות הזו גם יצטרך להתייחס לקונסטרוקציה כפי שהיא מקבלת ביטוי.

סעיף 4(א), אנחנו מדברים על הנאשם 1, ראינו בפרק המבוא, שיש לו חשבון בנק בלאומי. הנאשם יראה שלקוחות אחרים של הבנק זכו לפגישה עם מנהלת הבנק. נראה שגם הנאשם בשיחות האלה ביקש פגישה ומותר לעשות זאת. מדובר בשתי שיחות נפרדות בפרק זמן של 7 חודשים. הם לא כותבים את תוכן השיחה ולא בכדי. ידוע שהתוכן הוא לגיטימי ולכן לא מפרטים אותו. זה גם פסול.

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

31 דצמבר 2017

ת"פ 50883-12-16 פרקליטות מחוז תל אביב פלילי נ' כהן ואח'

נאשם 1 התקשר למשרד שהיה בבעלותו של בעלה של המתלוננת... כאשר נאשם 1 שואל את המזכירה לגבי בעלה של הגנבת והמזכירה אמרה: "בעלה של הגנבת חזר..." תעמוד המזכירה ותגיד כיצד המזכירה מכירה בזה שהיא גנבת ושיודעת שבעלה חזר. הם לא מפרטים כי האם יודעים שהתוכן הוא לגיטימי ושיחה בודדת.

כאשר פונה נאשם 1 ושואל האם משרד עו"ד גיסין רוצה לייצג נגד רקפת, אומרים שיחזרו אליו ולא אומרים שאני מטריד.

כאשר נאשם 1 פונה למר ערן בן עזר ומשיב לו "אם יהיה לי מידע אני אחזור אליך", ולא אומר "אתה מטריד אותי, למה אתה מתקשר", אז המדינה נוהגת בצורה פסולה כאשר היא "מנפחת" כת"א מלאכותי כדי שייראה חמור אך לא כותבת שום דבר מטריד שנאמר. אני מחפש את ההטרדה בתוכן ולא מוצא.

סעיף 4(ה) – אם אמא של רקפת לא מרגישה טוב זה משהו לגיטימי לומר. הרגישות שלה לא דבר מרכזי.

סעיף 5 – מודה. המבחן הקובע בדיני הראיות הוא מועד הגשת האישום בדיוק כשם ש... אין פה ציווי. מאיפה הם מביאים את הדבר הזה? אין פה עבירות שמצדיקות חיסיון. אני עומד על זה כי בעצם למה המדינה מבקשת שזה יהיה ד' ובחומר החקירה מסתירים את הכתובות כי הסיפור הוא לספר מצג של אנשים שרודפים אנשים ומטרידים את הציבור.

סעיף 6 – כופר. מדובר בפגם/פסול בכתב האישום. מה המעשה בסעיף 6 שמביא למסקנה הזו?

סעיף 7 – אני מדבר בשם עצמי, אני פיזרתי כרזות שעליהן תמונתה של רקפת רוסק עמינו ועליהן הכיתוב האמור בכתב האישום. את אותן כרזות, וידוע למאשימה, אני פיזרתי גם בהזדמנויות אחרות בהמשך. במענה לאישום אמשך לפזרן כי הדבר לא מהווה עבירה. אני בעצמי הכנתי את הכרזות. אני חולק על המסקנה. אני חוזר על כך שהמסקנה המשפטית היא לא זו שהמדינה מבקשת, אלא מדובר במסקנות משפטיות אחרות שבעיקרן חוסות תחת חופש ביטוי פוליטי במאבק אזרחי.

סעיף 8 – נחזור לטענה של הגנה מן הצדק. כותבת המאשימה "סמוך לתחילת שנת 2015, על רקע בקשה של רקפת". המדינה תצטרך להראות איך היא ביקשה ממני כי לבד מחקירות נגדיות שהיו לי איתה, הפגישות היו אחרות. אראה לאדוני מה קרה ואז אדוני יקבע האם מדובר בבקשה של רקפת או במשהו אחר.

בדצמבר הסכימו לוותר על הניסיון להיפרע ממני שלא חייב להם, "באדיבות הבנק", ואז כתוב סמוך לחודש ינואר, חוזרים גם לכך שלוחות הזמנים בכתב האישום הם לא הכי רצופים.

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

31 דצמבר 2017

ת"פ 50883-12-16 פרקליטות מחוז תל אביב פלילי נ' כהן ואח'

סמוך לשנת 2015, מה שקורה זה הדבר הבא: אותם ראשי מערכת בנקאית בכלל ורוסק עמינוח
בפרט... אדוני מבין שבפרק הזמן הזה המאבק כבר מאוד פומבי, גלוי וזוכה לפידבק ציבורי יחסית
רחב. חושבים אצל רקפת שאם "יציעו" לנאשם 1 דיל אפשר יהיה לשמור על האינטרסים של הבנק
ושל רקפת. אני מזכיר לאדוני שהאישום שמתייחס לפיזור הכרסות שלקחתי עליהן אחריות קודם
הוא מוקדם לאירוע הזה. פיזור הכרסות, כלומר ההתייחסות לד' עמינוח במסגרת המאבק הפוליטי
הוא משהו שכבר קרה ולכן הניסוח "בקשה שהנאשם 1 ימנע מלערב" הוא ניסוח שקרי שידוע
למאשימה כי מבקשים לנסח כאילו שלא אעשה דבר שלא קרה. הם לא מדברים על "יפסיק לעשות
דבר שהוא כבר עושה" שזה משהו אחר לגמרי ואתייחס לאישום, למסקנה המשפטית של סחיטה
באיומים. הם ידעו שאיני מעוניין להיפגש עמם, אני מניח, וכך באמת היה. אז אצלם פונים לאבא כי
הוא חשב שהוא יכול לסגור את החוב, להציע, אז זה מתחיל בזה ששולחים אדם בשם טיראן פרטוק
לביתו של אבא שלי. תצטרך המאשימה להסביר כיצד זה קורה שעל חוב כספי לא גדול במיוחד
מתכבדים השליחים הישירים של רקפת רוסק עמינוח וטיראן פרטוק, לנסוע לפגישה אצל אביו של
החייב. זה מעניין. הם עושים את זה באופן שיטתי? לכל חייב שולחים נציג לפגישה אישית לביתו של
ההורה? אומרים שיש שתי אפשרויות: החוב לא מעניין את רקפת או את בנק לאומי, הם רוצים
שיפסיק את הפעילות הפוליטית ויפסיק לערב את ד' עמינוח. כלומר, אין חוב אם יפסיק. אך אם לא
יפסיק – ייפגע. אלו העובדות הידועות למאשימה. איום: אם לא יפסיק – ייפגע. אבא שלי אומר לי
שזה מה שקרה. איימו עליו שאני אפגע. ראיתי כבר כתבי אישום שמוגשים על איומים בהקשר הזה
אך נראה את הסלקציה במסגרת ההגנה מן הצדק. איני רוצה שאבי יתערב בזה ולא שיערבו אותו אז
אני אומר לו שאין לו שום מנדט. אני ברק ולא ד', בן 40 כמעט וזכיתי לאוטונומיה של הרצון הפרטי
באופן רחב ומי שרוצה ממני משהו יכול לפנות אליי, איני פסול דין.
אז פונים אליי מאותו משרד של עו"ד שמרוני והוא קובע איתי פגיעה שאני נאות ללכת אליה. אני הולך
לפגישה עם עו"ד פישלר. לתדהמתי הרבה, אם לסיפור של אבי הייתי עד שמיעה, אז את הסיפור הזה
אני שומע באוזני וגם עו"ד פישלר והמדינה יודעת ולא בודקת זאת – חוזר על אותו איום. הוא לא
מדבר איתי על החוב ושנגיע להסדר חוב. הוא מנהל איתי דיון פוליטי. אני אמרתי שלא באתי לנהל
דיון פוליטי. יש לי חוב לבנק, דבר איתי על החוב ועל הסדר. לא ענייך, לא תפקידך ולא בכישוריך
לנהל איתי את הדיון הזה. הוא חוזר על אותה נוסחה: אם אתה תפסיק... הניסוח שלו היה שב-2 דק
זה יכול להפסיק הכסף לא מעניין אותנו. כסף לא מעניין את הבנק? אבל המשיך ואמר שאם לא אפסיק
זה קשור ליכולת הפירעון. מדבר איתי על דיון פוליטי. הפגישה הזו היא קריטית משום שהתיאור
העובדתי בסעיף 8 מסולף לחלוטין – לא מדובר על רקע הבקשה אלא תשתית עובדתית של איום כפול
– פעם אחת מול אבי ופעם אחת מול עו"ד פישלר בפגישה עם עו"ד שמרוני. אני צריך להשיב לאיום
הזה, בניגוד למה שכתוב שם שגמלה החלטה בליבו לאיים, אני אוימתי כפי שפירטתי וכפי שאראה
בהמשך ההליך, התשובה שלי ניתנה בסרטון שמופיע בסעיף 8 ומה שמתואר שם זה סילוף של התוכן.

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

31 דצמבר 2017

ת"פ 50883-12-16 פרקליטות מחוז תל אביב פלילי נ' כהן ואח'

- 1 אני מספר שם על זה שאני הקורבן וצד שחושב שהוא חזק בא לרמוס אותי אבל כמו אצל כל אדם גם
2 אצלו יש חולשה ולא יכול לרמוס אותי. אני צריך להראות שאני אעמוד באיום ולא מפחד ואיני חייב
3 להפסיק את מה שהתחלתי כי הוא מאיים עליי. אני מראה שזה לא איום ברמה האישית, הפסקה
4 השנייה בסעיף 8 היא מדהימה: מה פירוש הדבר "באם המערכת הבנקאית..." אז מושא האיום זה
5 המערכת הבנקאית? לפי שיטת המאשימה אני הרי מאיים על רקפת, אז כעת אני מאיים על המערכת
6 הבנקאית? ראשית אני אומר שאני כבר עירבתי את הבנות והתכוונתי להמשיך. לא היה בזה כלום.
7 מרומז שאעשה דבר שלא ראה קודם.
8 מדובר על המערכת הבנקאית אז בסרטון מופיע שהפנייה היא: לילך, אלדד, ציון, סמדר, אתם תפסיקו
9 לפגוע בילדים – טענה פוליטית. "משמעשה הסחיטה לא צלח" – אני רוצה להבין מה כולל התוכן של
10 האמירה הזו? שבעצם הם המשיכו לנהל הליכים נגד ילדי חייבים? הבקשה שלי אותה בקשה, שיפסיקו
11 לפעול נגד ילדי חייבים, לא הצליחו כלומר המשיכו? זה מה שהמדינה טוענת? לפי הנוסחה שהמדינה
12 מכתיבה אני ביקשתי איקס וזה לא התממש אז עשיתי וואי. מה לא התממש? שהם המשיכו לגבות
13 ילדי חייבים? זו הטענה?
14 בהקשר הזה אומר שאני אטען לקבילות הסרטון. יש סרטון מקורי שקשור לאותה הפגנה ליד בית
15 הספר. המדינה מחזיקה בסרטון ערוך. טענות נאשם 1 על ניסיון הסחיטה שלו מקבלים ביטוי בסרטון
16 המקורי. הוא מזמן אמת.
17 גם העובדות שמתייחסות למאסר עצמו, אותן קריאות במגאפון, האישום הוא קריאות בגנותה של
18 רקפת. כאמור, בסעיף 149 לחסד"פ זה לא מגלה עבירה. אני מורשה לקראות קריאות בגנותה של
19 רקפת בכל מקום. יש שיאמרו שזו חובה אזרחית ויש מי שהמדינה עובדת אצל הבנקאים ויגידו משהו
20 אחר. אם זו עבירה ביצעתי אותה פעמים רבות יותר ממה שאומרים בכתב האישום ואם זו עבירה אז
21 חצי מיושבות ויושבי הארץ קראו קריאות אלה ברף תוכן קצת יותר חריף מהקריאות המיוחסות
22 לנאשם.
23
24 סעיף 9 – יש פגם או פסול בכתב האישום – אני רוצה לדעת לאיזו כתובת מתייחסים. אני סבור שיש
25 מקום שהמדינה תתקן את כתב האישום על ידי כתובת מדויקת. אני רוצה לדעת מה זה מתחם הבנייה
26 ברמת השרון. לא רק זה, גם התוכן עצמו לא מגלה עבירה. אמרו שהגיעו הנאשמים לאנשהו, מתחם
27 בנייה, שישבירו לאן מתכוונים והבהירו שימשיכו בפעילות נגדה. מה העבירה בזה? אם מדובר על
28 מאבק פוליטי אז לפעול נגד מושא המאבק זה כשר. לכן המאמץ במקור להוציא את זה ממסגרת
29 פעילות פוליטית.
30
31 סעיף 11 – אותו הדבר (מצטט מסעיף 11 בכתה"א) העובדות הן שהתחלתי לקרוא קריאות בגנותה וזה
32 לא מהווה עבירה. האישום הזה מתייחס שהגעתי לכנס, למה המדינה מתארת זאת כך? זאת הגנה מן

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

31 דצמבר 2017

ת"פ 50883-12-16 פרקליטות מחוז תל אביב פלילי נ' כהן ואח'

- 1 הצדק כלפי ההתנהגות של המשטרה והפרקליטות עצמה – כאשר הקונסטרוקציה להראות פגיעה
2 בפרטיות, ההגעה לכנס נועדה להציג מצב כאילו הגעתי לאירוע פרטי ולא כותבים שמדובר בכנס של
3 הצגת הדו"חות הרבעוניים של בנק לאומי – כלומר אירוע פוליטי. הצגה פומבית בפני העובדים ונוטלי
4 השלל, לשיטתי, בגני התערוכה. זה לא כנס אישי ולא חייה הפרטיים. זה כנס ציבורי. גם בחייה
5 האישיים זה מותר כי היא אשת ציבור.
- 6 התחלתי בכך שאמרתי שיש אכיפה בדרגות סדרים ואתיים למה שמופיע בעניין אותו כנס כי
7 בסמוך לפני כן, יום או יומיים, אותה הצגה של הדו"חות הרבעוניים הייתה לא בגני התערוכה אלא
8 ברשות לניירות ערך. זו לא פעולה שהייתה פחות פומבית מצידי. היא בוצעה, צולמה ופורסמה באותו
9 האופן. רק מה? המדינה לא רוצה שהספקטרום יהיה רחב. אני פרסמתי אותה ואם לא די בזה גם ערוץ
10 10 פרסם. למה לא מעלים? כי באותה פעולה מי שהיו מושא הצילום היו דוד ברודט ודני צידון. דברים
11 אלו רלוונטיים כי הביקורות הפוליטיות נגעו גם להתנהגות של אנשים אלה. דני צידון חתם על הסדר
12 הטיעון בארה"ב בעבירות שביצע כאן ולכן על מנת לייחס עבירות כלפי רקפת בלבד, לא הוצג האירוע
13 השני.
- 14
- 15 סעיף 12 – עיוות נוסף, כדי לסדר את הסיפור – רקפת רוסק עמינוח מעולם לא הגישה בקשה נגדה. ד'
16 עמינוח וג' עמינוח הגישו בקשה נגדי. אין ולא היה צו של רקפת כלפי נאשם 1. הדבר הזה ידוע
17 למאשימה ובכל זאת כותבת אותו. לא היא עתרה אלא בנותיה עתרו. לא בגין המעשים נשוא כתב
18 האישום אלא נראה במהלך הדיון שמדובר בתשתית עובדתית וכל הכתוב פה זה סילוף מוחלט של
19 האמת.
- 20 אדוני יראה את הפסקה השנייה, אם כפי שהנאשם 1 טוען, אין צו של נאשם 1 לטובת רקפת, אז
21 מבחינה משפטית מה יכול נאשם 1 לעשות? כן מורשה לפנות לרקפת בהמשך או לא? הוא מורשה. אין
22 צו ביני לבינה. הצו הוא מצד בנותיה כלפי הנאשם 1. אומרת המאשימה בשקר: א. הצו אינו תקף
23 לציבור הרחב וזה נכון. שתוכיח שזה צו לכלל הציבור. שתוכיח שבמסגרת התוכן שהיא מתייחסת
24 הנאשם 1 הזמין להמשיך ולבצע פעולות הטרדה נגד בנותיה של רקפת – זה שקר מוחלט. אין מילה
25 כזאת. הם יודעים זאת וכותבים שקר. אדוני יראה שהצו לא חל על הציבור הרחב ושלא אמר נאשם 1
26 שילכו ויטרידו את בנותיה של רקפת.
- 27
- 28 סעיף 13 – אם לא היה די לנו בשערורייה עד עכשיו, אנחנו מגיעים לכך שבתאריך כך וכך... פה זה כן
29 לבקשת רקפת, להבדיל ממקודם. היא מבקשת צו שמופנה לנאשם 7 שהוא לא אני. מה חלקי בזה
30 שרקפת ביקשה צו מנאשם 7? בינתיים כלום.
- 31 ב. בתאריך 1.12.17 פרסם נאשם 1 פרסום לפיו אני מייצג את נאשם 7. בראש שלי אני הייתי אומר למדינה
32 מה אתם רוצים בעניין הזה? מה העבירה? המדינה מבצעת מהלך בזוי. המדינה אומרת בסעיף 13(ב)

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

31 דצמבר 2017

ת"פ 50883-12-16 פרקליטות מחוז תל אביב פלילי נ' כהן ואח'

שפרסם שהוא מייצג את נאשם 7 והדיון פתוח לציבור מכוח עיקרון פומביות הדיון. אני מעוניין להראות שמדובר בניסיון לפגוע באדם אישית שלא על בסיס עבירות פליליות שהוא מבצע. לכן אבקש להתייחס לאבסורד של העובדות כפי שהן מפורטות. כתוב שהנאשם עשה זאת כדי להביא פעילים לדיון במסגרת המאבק. אז פתאום זה מאבק? לא מדובר בהחזר חוב אלא במאבק פוליטי. ג. אני ייצגתי בהליך הזה בניגוד לבקשתה של רקפת רוסק עמינוח. ד. (מצטט מכתה"א) ראשית אני יודע להשיב על זה מחוסר ידיעה. אני יודע רק שפרסמתי ולא יודע מה האפקט של זה. כמובן שאיני רואה בסעיף ד' שהמדינה כותבת "לתמוך בנאשמים 1-7" אז לתמוך במה? במאבק הפוליטי או במצב רוחי? במה לתמוך? כתוב שהדיון בבקשה התקיים בדלתיים סגורות והקביעה שהדיון יתקיים בדלתיים סגורות נדונה במעמד הצדדים. ז. גם זה לא מגלה עבירה כלפי. ט. (מצטט מכתה"א) אני לא הגעתי לצפות במתרחש. כופר. י. לא קשור אליי. לטענת המדינה אני נאשם בצפייה.

סעיף 14 – מסכם את כל האישום הראשון. אני כופר בו.

לגבי סעיף 11 אבקש להוסיף הבהרה: במהלך החודשים האחרונים מפורסם ופורסם שרוה"מ נמצא בחקירות משטרה. במסגרת הפעילות של נאשם 1 ושל אחרים, התקיים כנס באותו מוקד שבו התקיים הכנס נשוא האישום של הצגת הדו"חות הרבעוניים, כאמור בסעיף 11. נאשם 1 ניצב באותו מקום באותו כנס שקיים רוח"מ על רקע חקירותיו. שם עברו מי שהיו אמורים להיכנס לכנס, הנאשם יראה שמעשים שהם זהים לחלוטין לא מובאים כמעשי עבירה לעומת המעשים שמתבצעים כלפי ראשי המערכת הבנקאית. זה לגבי טענתי לגבי אכיפה בררנית.

האישום השני:

סעיף 2 – קודם כל, כל המבוא, רואים כבר שציון קינן, לא כתוב שיש לי חשבון בבנק הפועלים ולכן הניסוח של קשירת קשר עומד בניגוד לטענת נאשם 1 שמנהל מאבק פוליטי רחב. אני כופר בסעיף 2.

סעיף 3 – הטענה הפוליטית בעצם באה ואומרת בין היתר שהתנהגות כלכלית אלימה כלפי הציבור סיכוי גבוה שיוצאת בידי אדם שהוא אלים באופיו. מכיוון שמי שאלים כלכלית, הוא אלים כנראה לפי טענתי גם פיזית וגם מינית. אנחנו מדברים על ציון קינן בהקשר האמור בסעיף 3. נאשם 1 מקבל מידע מאוד מובהק לגבי אלימותו של ציון קינן לא רק בהקשר של מנהל בנק כלפי הציבור במישור הכלכלי אלא גם אלימות שהפעיל כלפי אשתו. פנה הנאשם כדי לא לפרסם זאת רק על פי המידע שהיה איכותי

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

31 דצמבר 2017

ת"פ 50883-12-16 פרקליטות מחוז תל אביב פלילי נ' כהן ואח'

1 ונראה במהלך המשפט מאיפה המידע הזה מגיע, צריך מישהו קרוב בצלחת כדי שאדע את זה, ומבקש
2 לאשר את המידע, אז משיבה חמותו שגם אינה עדת תביעה באופן פלא וגם אמה של רקפת אינה עדת
3 תביעה. היא עונה לנאשם 1 כששואל אותה האם האלימות כלפי האלימות ממשיכה היא אומרת "ברוך
4 השם זה עבר, זה היה מזמן ועבר". זה רלוונטי משפטית כי כאשר טוענים לפגיעה בפרטיות יש לכך
5 משקל וגם לגבי העניין הציבורי בפרסום. היה עניין ציבורי והייתה אמת. נקווה שנצליח להראות
6 שהאלימות הזו קיבלה ביטוי בעוד זווית בגינה גם פרש יו"ר הדירקטוריון יאיר סרוסי ובגין כך יצא
7 דו"ח של המפקחת. יש הקשר פוליטי.

8 סעיף א: שתי השיחות המצוינות התקיימות. האמור בסעיפים, השיחות התקיימו. לא מדובר בשמועה
9 אלא מידע ולא היה מדובר באלמ"ב אלא תקף את אשתו. באמת אסתר איסקיס אישרה זאת.

10
11 סעיף 4 – הבר לא רק של גלעד קינן בלבד. נכון שנאשם 1 קיים הפגנה שהגיעו למקום ההפגנה שוטרי
12 סיור (המדינה לא העבירה לנו את דו"חות הסיור) שוטרי סיור עמדו לצד המפגין, כפי שאמורים במצב
13 תקין לאפשר את קיומה של ההפגנה, כאשר נאשם 1 סיים את דבריו הלך ובכך תם העניין.

14
15 סעיף 5 – אמרתי שיש מאמץ מכוון, זדוני, שיבואו רק רקפת וציון. במסעדה הזה ישב גם יאיר סרוסי,
16 איפה הוא? מדוע לא רשום בכתב האישום? אותו יאיר סרוסי, הייתה פעילות שהופנתה כלפי אשתו
17 וזה לא מופיע בכתב האישום. אנחנו נראה שזה מכוון. בהמשך אדוני יראה שניתן צו הרחקה,
18 שהתבקש צו הרחקה מנאשם 1 מאת ציון. הצו פקע והתקבל עוד מידע אצל נאשם 1 שהם סועדים
19 במסעדה אחרת. שוב שניהם. הפעם הדברים מופנים שוב פעם ישירות לסרוסי וגם לקינן. האירוע הזה
20 לא מופיע בכתב האישום בצורה מכוונת.

21
22 סעיף 6 – לא היה שום מעקב. הם נראו באקראי, אז מה הטענה? שנאשם 1 גידף אותו? אין בחוק
23 העונשין עבירת גידוף. מדובר בגנב במובן הפוליטי, טענה פוליטית. לכן אין שום כוונה להלך אימים,
24 זה קשקוש.

25
26 סעיף 7 – מדובר בשקר במובן המהותי משום שכשאנו מדברים על חתונה אין רק חתן לבד וזה חתונת
27 בנו של ציון קינן עם נכדתו של יצחק תשובה. זה רלוונטי משום שכאשר נראה לביהמ"ש את מנעד
28 המאבקים בהם נאשם 1 עסק, המנעד זה כלל הרבה לפני הבנקאים את האדון יצחק תשובה בכל מה
29 שמכונה בפי יושבי הארץ – מאבק הגז. לכן אנחנו עוסקים בשתי זירות מאבק: ציון קינן הבנקאים
30 אבל גם יצחק תשובה. לכן ההזמנה לקבל מידע אודות החתונה כדי להפריע לחתונה, נראה את הסוף
31 של האישום שזה מדהים. הניסוח ביקשו מידע כדי להפריע הוא שגוי מכיוון שהפגנה רק במשטרים
32 מהסוג של מדינת ישראל נחשבת להפרעה. במשטר שהוא לא חולני מדובר בקריאה להפגנה, כמו

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

31 דצמבר 2017

ת"פ 50883-12-16 פרקליטות מחוז תל אביב פלילי נ' כהן ואח'

שנאשם 1 קרא. אגב נאשם 1 הוציא קריאות כאלה להרבה מקומות. אני מציין לעניין אכיפה בררנית
שנאשם 1 יראה שפעולה דומה קרתה כאשר התחתנה בתו של נוחי דנקנר שבימים ההם היה "מלך
הארץ" והמפגינים נחשבו הזויים. זה חשוב כי אם במאבקים פוליטיים עסקינן מה שהיום נחשב
להפרעה מחר יהיה סילוקו של קינן בשל עבירות מין שהוא מבצע. התלונה נגד בנק לאומי היא של
נאשם 1 ונפתחת חקירה. צריך מאבק ציבורי, זה לא מובן מאליו. לכן זה רלוונטי.

סעיף 7 – אני חוזר לכלה – "פגש את שר האוצר..." אני לא מנהל בנק שאני יכול לקבוע איתו פגישה.
פגשתי אותו בביהמ"ש בנסיבות שהוא בא למיטב ידיעתי להעיד בעניינו האישי של קובי מימון שהוא
אחד מאותם ברוני גז שאנחנו הפגנו נגד העושה שלהם. רלוונטי שאני פונה אליו בגלל צד הכלה,
תשובה, מאבק הגז. לכן הטיעון הפוליטי של הון-שלטון ששר האוצר בא להעיד בעניינו האישי של קובי
מימון, בא המדינה ותאמר ששוחחתי איתו. אז יבוא מר כחלון ויאמר מתי ואיפה פגשתי אותו, באילו
נסיבות, מה הוא חושב על המערכת הבנקאית וכמה מנדטים לקח על תיאורה.

סעיף 8 – מודה שהוגשה בקשה וניתן צו.

סעיף 9 – כופר, לא פרסמתי. השורה האחרונה: בתאריך 30.7 מה קרה? באו להפריע או להפגין? אכיפה
בררנית, אף אחד לא האשים את המפגינים בהפרעה. את זה "שמפריע" אומרים לו שהוא מפגין ולא
פונים אליו. פתאום זה הפגנה.

סעיף 10 – כופר, טוען כי לא ביצעתי את המעשים.

אישום שלישי:

סעיף 1 – זה לא קשור אליי.

סעיף 2 – נראה לביהמ"ש שייחוס הקריאות האלה לנאשם 1 הוא פרי רצון לסמנו באופן ספציפי ואין
לזה ידיים ורגליים בראיות. אני כופר. לא אמרתי את הדבר. אני מוסיף שהקריאה אללה אכבר יראה
הנאשם שאינה עבירה. אני חוזר על האמירה אללה אכבר בבית המשפט ומתרגם אותה – אלוהים
גדול. הייחוס של הקריאות האלה כלפיי מאיפה בא? המטורפים עם המדים דופקים לי על הדלת ואני
שואל מה הוא רוצה מהחיים שלי, מותר לקרוא אללה אכבר.

סעיף 4 – התיאור פה שקרי מכיוון שלפני שפנה הקצין צחי שרעבי דפקו כמה שוטרים אצלי בדלת,
בבית. מדובר בשוטרים שמכירים אותי מפעילות פוליטית. אנחנו חוזרים למיהות הנאשם בספקטרום

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

31 דצמבר 2017

ת"פ 50883-12-16 פרקליטות מחוז תל אביב פלילי נ' כהן ואח'

הכללי. אז הייתה שיחה איתו והם הלכו ונסגרה הדלת ובזה היה אמור להסתיים העניין כי לא היה לנו איתם שום דבר. אז צחי שרעבי שאותו אני מכיר מפעילות פוליטית, אחת מהם הייתה בבנקים...

(הנאשם שואל את נילי לרנר, בקהל, שאלות)

צחי שרעבי מכיר אותי מפעילות פוליטית ולכן פנה אליי ולכן גם ירדתי לשוחח עמו כי עד לאותה נקודה גם כיבדתי אותו על רקע ההיכרות ההיסטורית עד לאותה נקודה. היכרות אך לא אמון מלא בשלטונות, אז ביקשה מחבר שיחזיק מצלמה כי היא השכפ"צ של האזרח מול השלטון כי כשאין מצלמה קורים דברים שהמדינה לא רוצה שיפרסמו. מגיע הנאשם 2 עם מצלמה וסה"כ מתעד שהאירוע יישמר כראייה ולא יוכלו לבוא ולומר שקרה משהו אחר.

סעיף 5 – מה שעשה מי שפנה לנאשם 2, הוא ניסיון לחבל בראיות ולהפריע את ההגנה שהנאשם רצה שתהיה לפניו בדמות טעות. הוא עמד במרחק שמאפשר תיעוד. התנהגות המשטרה הייתה בניסיון לגנוב, ניסיון שצלח, את המצלמה שהחזיק נאשם 2 כי התיעוד הראה שאנחנו מתעדים והם באו לגנוב את המצלמה. התחיל המסע לשלילת קבע של המצלמה שעוברת לידי של נאשם 6 מנאשם 2.

סעיף 8 – טוענים שקראתי אללה אכבר ואז אומרים שנאשם 6 מנסה להעלים את הראייה שמתעדת את מה שקרה בדירה. המדינה תצטרך להסביר איך ראייה שהיא בעייתית בשבילי מדוע אני מבקש שיבואו וירדו עם המצלמה? זה הזוי. מה שקורה הוא שמה שעובר נאשם 6 מתועד ואני מתעד אותו כשהוא חוטף מכות קשות בניסיון לגנוב את המצלמה. פיגוע משטרה. הדם שלו הותז על קיר הבניין שאני גר בו. לקחו את המצלמה ובבקשה להשבת מצלמה אומרים שהמצלמה איננה. אדוני יראה איך נעלמת המצלמה. יראה בסרטון הכל. גניבת ראיות. בזמן שאני מתעד מהצד, זה אדוני גם יראה, את האלימות שחווה נאשם 6, נכנס לבניין שלומי דמרי, שוטר. הוא לא רוצה שאתעד את המכות שאילן מקבל אז הוא חוטף לי את המצלמה מהיד, ורואים שנכנס בניגוד לתיאור השקרי של המאשימה ששלומי דרי הגיע לעזור לחבריו ובעטתי בו, רואים שהוא בעצם נכנס וחוטף לי את המצלמה מהיד. אחרי שהוא מוריד את המצלמה הוא מוריד לי סטירה שמעולם לא קיבלתי – אבי מעולם לא העז להרים עליי יד, בא שוטר ומוריד לי סטירה שמפילה אותי לרצפה? איזה בית משפט ירשה את זה? (מתייחס לסעיף 9). אני לא קורבן של המדינה.

סעיף 9 – בניגוד לאמור בסעיף 9, אני לא נגעתי בו. המילים יותר כואבות אז הם אומרים הרביץ. שרעבי רואה שאני חוטף סטירה שמפילה אותי לרצפה, דבר כזה לא יעבור, לא עליי, יש להם קורבנות – חרדים פלסטינים – לי זה לא יקרה, לא יעבור. אני כמי שלא ירשה מעולם שאיש סמכות כלשהו

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

31 דצמבר 2017

ת"פ 50883-12-16 פרקליטות מחוז תל אביב פלילי נ' כהן ואח'

1 יפעיל עליי אלימות מכל סוג בניגוד לסמכותו, מה שבסמכות – בכבוד, אתה לא תיתן לי מכות ואני
2 אשתוק.

אישום רביעי:

5 המדינה אומרת שהלכתי לשכונת מגוריו של השוטר דמרי ברח' דנקנר בפתח תקווה ופיזרתי כרזות
6 עליהן סיפרתי שם היה כתוב את מה שעשה. השוטר שלומי דימרי תקף אותי ובדה ראיות כאילו אני
7 בעטתי בו וזה לא יקרה. אני לא עיצבתי את החיים שלי שיפעילו עליי פרקטיקה כזאת. אני חוזר
8 לאכיפה הבררנית. פעולה זו שודרה בערוץ 10 במסגרת תכנית שעסקה באלימות שוטרים על יושבות
9 ויושבי הארץ, הפכו את הדבר לתופעה. למה "זהותם לא ידועה" זה שקר? מי שצילם את זה היו חברי
10 המערכת בתכנית של אמנון לוי. זה פורסם באמנון לוי. אם זה משטרה שאכפת לה מי היה ומה עשה,
11 אז היו בודקים במערכת של אמנון לוי. נראה שכבר עתה ניתן לקבוע בהתאם להלכה בעניין סגל
12 שלכתוב את הדבר הזה לא מהווה עבירה של העלבת עובד ציבור. יש את הגרסה שלי בתמצית על כרזה
13 במרחב הציבורי.

14 הטיעון הפוליטי עוסק בשורשו ביחסי כוחות מעוותים לטובת ראשי המערכת הבנקאית כלפי
15 האזרחים. פער הכוחות הוא שורש העניין והוא מגולם בין היתר ביחסי צדדים לדיון משפטי. הוא
16 מגולם בחלוקת האשראי, בגביית האשראי בהמשך. כל השליטה והכוח בידי המערכת הבנקאית כאשר
17 הפרט הוא אפסי. נראה שני דברים נוספים בהקשר הזה שכאשר עוסקים באותה פעילות פוליטי,
18 אראה שמערכות הפיקוח והבקרה השלטוניות הן צד במשוואה לטובת המערכת הבנקאית.
19 נראה שלצד של הפיקוח על הבנקים ושלל רשויות השלטון שהיו אמורות לבצע את המלאכה בצורה
20 יותר חזקה הצטרפה פרקליטות המדינה והפכה להיות צו במשוואה לטובת המערכת הבנקאית.

21
22 אני לא מוותר על אף אחד מהעדים.

לאחר הפסקה

ב"כ נאשם 2:

27 אבקש להגיש מענה מפורט לכתב האישום בכתב. המענה מתייחס לכל אחד מסעיפי כתב האישום
28 המיוחסים לנאשם 2.
29 בניגוד לנאשמים אחרים, לנאשם 2 רוב המיוחס הוא פרסומים ברשת האינטרנט של פעולות מאה שלא
30 לקח בהן חלק, למעט מקרה אחד או שניים. שתי טענות בענין זה: א. שהפעילות עצמה אותה פרסם
31 לא היוותה עבירה, כיוון שהפעילות לא הייתה עבירה, זה לא היווה עבירה והפרסום אינו עבירה. יש
32 לנו כפירה פרטנית לגבי מעט מהאירועים שהם בשוליים.

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

31 דצמבר 2017

ת"פ 50883-12-16 פרקליטות מחוז תל אביב פלילי נ' כהן ואח'

1 בדעתנו להעלות טענה מן הצדק של אכיפה בררנית. מפנה את בית המשפט לכפירה המפורטת, לטענה
2 בצורה תמציתית ביותר ואנו נפרט זאת במסגרת הסיכומים. בגדול, מדובר בטענה חופפת לטענה
3 המקדמית סביב פעולות הפגנה דומות שהעלה הנאשם 1. יתכן שנעלה גם טענות כאלה ואחרות כנגד
4 רשויות אכיפת החוק גם סביב חקירות אלה וגם סביב פעולות מחאה שנערכות חדשות לבקרים על ידי
5 אחרים ולא הוגשו בגינם כתבי אישום.

הנאשם 3:

לא קבלתי אף הודעה מבא כוחי.

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

31 דצמבר 2017

ת"פ 50883-12-16 פרקליטות מחוז תל אביב פלילי נ' כהן ואח'

החלטה

המענה מתקבל. המזכירות תדאג לסרוק את המענה לכתב האישום לתיקיית הטענות.

ניתנה והודעה היום י"ג טבת תשע"ח, 31/12/2017 במעמד הנוכחים.

שמאל מלמד

שמואל מלמד, שופט

ב"כ הנאשם 4:

מילה לגבי המבוא מאחר והינו חלק בלתי נפרד מהאישום הראשון. מפנה לסעיף 85 לחסד"פ, שם למעשה אין דבר כזה מבוא לכתב אישום. הפרקליטות עושה שימוש לרעה בהנחיות היועמ"ש בנוגע לאפשרות לכתוב מבוא, כאשר הם גם פוטרים עצמם מכך שהם כותבים מבוא עם עובדות וכו' ופוטרים עצמם מלהציג ראיות או לנסות להוכיח תוכנם. כדי להגיש מבוא לכתב אישום צריך סיבה מיוחדת. אין פה, בטח לא לגבי מרשי, סיבה שהמבוא יהיה חלק מסעיף אישום כנגדו וראוי היה שמלכתחילה זה לא היה מוסתר ולכל הפחות היה מסוייג, למרות שצריכים להימנע מלהשתמש במבוא מהסוג הזה. לענייננו, ארשה לעצמי מבוא קצר. סעיפי האישום המיוחסים למרשי באישום ראשון ושני כולם סעיפים הקשורים לחופש הביטוי והמחאה. יש פסיקה עניפה, בטח מהתקופה האחרונה, והיה לי חלק בבג"צ מני נפתלי ואחרים, ויש גם דיון נוסף אוגנפלד, שמרחיבים את גבולות חופש הביטוי למחאה. אני רוצה לומר שכתב האישום הזה בעצם כולו כתב אישום המבקש ללא עילה לצמצם ולפגוע בחופש הביטוי והמחאה שלו. יתרה מזו, ראשי הבנקים בישראל, בין אם מנכ"לים, דירקטורים או חברי דירקטוריון, הם שווים לאנשי ציבור. אבל אנשי ציבור מכהנים בגוף דואלי, וגם כאלה שלא נבחרו ואנחנו הציבור, אין לנו אפשרות להחליפם כל 4 שנים. לכן אין להתייחס לאותם ראשי הבנקים כאנשים מהשורה. יש להם מעמד דומה לאנשי ציבור ועל פי הפסיקה, מה שמותר כנגד אנשי ציבור אי אפשר לעשות לאדם מן השורה.

לגבי אישום ראשון - סעיף 3א - אנחנו מכחישים מחוסר ידיעה. לא מודים במקום ובזמן. הם אומרים שלא יודעים שעה. אין זה מהווה עבירה.

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

31 דצמבר 2017

ת"פ 50883-12-16 פרקליטות מחוז תל אביב פלילי נ' כהן ואח'

לגבי סעיף ב' – נטען שעמידה ליד בית של איש ציבור, אנו לא טוענים אליב, אנו מודים במקום ובזמן
אך טוענים כי לא מדובר בעבירה. מרשי מכחיש שהקים שאון ללא סיבה. מכחישים את האמור בסעיף
לגבי ההתנהגות המיוחסת לו. הוא מודה רק לגבי עצמו ולא לגבי אף אחד אחר.
לסעיף 9 – אנו מודים שהנאשם 4 הגיע לאתר בניה, מרשי מודה שצולם, אך אין הדבר מהווה עבירה.
הנאשם אינו מודה בכל הקשור לאחרים.
לסעיף 10 – הנאשם 4 מודה שהגיע לאתר בניה אך אין הוא מודה שמדובר בעבירה ואין הוא מודה
לגבי התנהגות של אף אחד מהנאשמים.
לסעיף 12 פיסקה שניה – הנאשם 4 נראה מצולם במה שהוא עשה או הסביר אודות המשמעות של צו
הרחקה, אין הדבר מהווה עבירה.
לגבי סעיף 13 ס"ק (ד), הנאשם התייצב לדיון לא מהקריאה של נאשם 1, מכחיש את האמור בסעיף
לגבי הכוונות.
לגבי ס"ק (ו), כופר.
לגבי ס"ק (ט), נאשם 4 היה מרוחק מהמקום.
לגבי ס"ק (י), מוכחש מחוסר ידיעה.
לגבי ס"ק (יא), אין זה ברור לגבי איזה תיעוד נאמר, אך הנאשם 4 אכן הסביר את תוכן הצו.
לגבי ס"ק (יב), מכחיש מחוסר ידיעה. יש לנו טענות הגנה מן הצדק.
לגבי אישום שני – כל הסעיפים מ- 1-6 מוכחש מחוסר ידיעה.
לגבי סעיף 7 – חשוב לציין שמאז מאבק הגז, לנאשם 4 יש יריבות עם אדון תשובה וכל הקשור
למאבק הזה ואין הוא מכחיש שהוא פנה לציבור בבקשה לקבל מידע בנוגע לחתונה של משפחת
תשובה.
לגבי סעיף 9 – הנאשם 4 מכחיש שהוא קרא לאנשים לבוא ולהפריע לחתונה במלון ממילה. אלא
שהוא קרא לציבור לבוא ולהפגין, דבר המותר על פי דין. הוא מודה כי הוא תיעד את עצמו, אך
בניגוד לאמור בכתב האישום הכוונה הייתה לצורך הפגרה, וכך גם בסיפא של הסעיף אכן נרשם
שהגיעו כ- 10 אנשים להפגין בממילה.
לגבי סעיף 10 – הנאשם 4 מכחיש את האמור בסעיף, נטען שההתנהגות של מרשי לא מהווה עבירה
ויש לנו טענות של הגנה מן הצדק.

ב"כ הנאשם 5:

אתייחס לסעיפים הספציפיים באשר למרשי –
לגבי אישום ראשון, פרק העובדות, סעיף 2 – עובדה שמרשי קשר קשר עם אחרים על מנת לפגוע
בפרטיותם של אחרים – מוכחש מכל וכל. הפעילות נעשתה כפעילות פוליטית, מחאה לגיטימית.

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

31 דצמבר 2017

ת"פ 50883-12-16 פרקליטות מחוז תל אביב פלילי נ' כהן ואח'

לגבי סעיף 6 לאותו אישום – מודה במקום ובזמן, כופר במיוחד לו, כי הגיע להלך אימים או להטרוד
או לפגוע. הוא הגיע להביע מחאה לגיטימית. כתב האישום בענין זה לא מגלה עבירה.
כנ"ל לגבי סעיף 7, לחלק כרזות זו לא עבירה פלילית.
לגבי סעיף 13 (ד) – הנאשם לא מכחיש הגעתו למקום, אולם כאמור לא על מנת להלך אימים, לא
לפגוע בפרטיות. הכל על מנת להביע מחאה פוליטית באופן דמוקרטי.
כנ"ל גם לגבי סעיף 133 (ז).
כנ"ל לגבי 13 (יא).
לגבי 13 (יב) – מודה כי הסרטונים פורסמו באינטרנט, אך כופר כי הדבר נעשה מתוך כוונה להלך
אימים או להטרוד.
הנאשם כמובן כופר בסעיף 14 לאישום.

לגבי אישום 4 –
גם כאן אני טוען שכתב האישום אינו מגלה עבירה. ביחס לסעיף 4 – בהתייחס לנאשם 5 הטענה היא
כי האישום כלל אינו מגלה עבירה.

לגבי אישום 5 –
וודאי לא מגלה עבירה, מעולם לא נתקלתי בשיבוש הליכי משפט או הפרעה לשוטר, כאשר הנחקר
אומר אני לא רוצה להחקר. חדשות לבקרים, ולרוב בבתי סוהר, באים לחקור אסיר והוא לא רוצה
לבוא לחקירה, אז מגישים כתבי אישום שלא הגיע? לא ראיתי מעולם אישום כזה. מדובר בחוקר
שהוא עצמו, באותה סיטואציה, סירב לחקור את הנאשם 5 ולאחר מכן, אחרי שהתקיים דין ודברים
מחוץ לחדר החקירות, הוא "הסכים" לחקור את הנאשם 5 ולאחר שהנאשם הגיע לחדר החקירות,
הוא הודיע את הסירוב להחקר.

ב"כ הנאשם 6:

מגיש מענה בכתב, כאשר הטענה היא שהוא הותקף על ידי השוטרים, הוא לא התוקף.

החלטה

המענה מתקבל. המזכירות תדאג לסרוק את המענה לתיקיית כתבי טענות.

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

31 דצמבר 2017

ת"פ 50883-12-16 פרקליטות מחוז תל אביב פלילי נ' כהן ואח'

ניתנה והודעה היום י"ג טבת תשע"ח, 31/12/2017 במעמד הנוכחים.

שמאל מלמד, שופט

שמאל מלמד, שופט

הנאשם 7, בעצמו:

אני לא רוצה להיות מיוצג. אני רוצה לומר דבר פשוט, אני בהתחלה שמי לא היה רשום בכתב האישום, בסוף מסיבות השמורות עמם הם החליטו להכניס אותי בפנים. אני לא צד לכלום. אני רק צד לדבר אחד ותו לא. הצד שבגללו זינבו אותי הוא דבר אחד בלבד: אני רוצה להגיד שאני גם נכה צה"ל וגם חולה לב. זו המתנה שקבלתי מגברת רקפת. אפילו אם זה אזורחי, זה טוב שייאמר שלא יגידו לא אמרתי. זה ממש הזוי. אף פעם לא היה כזה דבר. אני זכיתי פעם בטוטו בשנת 82 והעלימו לי את זה. הייתי גם חשמלאי שלהם. לא חשבתי שלקחו לי את זה. ברגע שהייתי במצוקה כספית ובגלל זה יש בנק, וכשאתה מלווה אתה צריך לחשוב מאיפה להחזיר, בכל אופן אני לא בעד. לוויתי 100,000 ₪. אני אחקור חקירות נגדיות, אני חוקר הכל.

לא תהיה בעיה בחקירה הנגדית, היא תהיה עניינית וכולם יהנו לשמוע, למרות שהדברים מזועזעים. אני לא רוצה להיות מיוצג משני טעמים: האחד, שלא בצעתי שום עבירה; הדבר השני, שאנו פוסל, הרי כל התביעה הזו באה כתוצאה מדברי רקפת, אני הייתי כבר פעם אחת עם רקפת בהטרדה, אני פתחתי נגדה, והיה מה שהיה ובסוף השופטת אמרה שתשלח לנו בבית. ופתאום אני שומע, יש לי גם בעיה בשמיעה יש לי 30% נכות, פתאום שמעתי שהיא הלכה ופנתה לכבוד עו"ד ברק, שאין לי שום קשר אליו, להגיד לו אל תייצג את אמנון. אם היריב שלך הולך בדרך עקלקלה כזו, אני לא יכול לסמוך עליו כעו"ד. אני איבדתי כל אמונה כי אם משהו הולך לצד השני ואומר לו אל תייצג אותי, ואני לתומי בא לבית משפט ואומר משהו אחר. אפילו לדמיאניוק נתנו סנגור.

אני מיוצג על ידי אלוהים.

בדיון קודם שהייתי בקשתי שיתנו לי, כדי לקרוא וללמוד את זה בבית, לא שלחו ולא נתנו. אני לא מוכן היום לתשובה לכתב האישום. אני כופר בהכל ורוצה לחקור, לא רק לטובתי, אלא לטובת המדינה.

ב"כ המאשימה:

אבקש שהנאשם 7 יצהיר כל כתובתו למשלוח דואר.

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

31 דצמבר 2017

ת"פ 50883-12-16 פרקליטות מחוז תל אביב פלילי נ' כהן ואח'

הנאשם 7:

כתובתי: אמנון פורת, ת.ד. 64 ו-67. אני מתגורר בויצמן 59, חולון.

בית המשפט מוסר לנאשם 7 את כתב האישום.

החלטה

אני מזהיר את הנאשמים להתייצב לכל הדיונים שנקבעו בפרוטוקול ביום 28.11.17.

לגבי נאשמים 7 ו-3 נדחה ליום 1.1.18 בשעה 08:30.

הנאשם 3 יודיע לבא כוחו על מועד הדיון.

הנאשמים מוזהרים בחובת התייצבות.

נאשם 3 ו-7 מוזהרים בחובת התייצבות לדיון מחר.

ניתנה והודעה היום י"ג טבת תשע"ח, 31/12/2017 במעמד הנוכחים.

שמאל מלמד

שמאל מלמד, שופט